

for Kødkontrol, der findes i Landet. Men naar det ærede Medlem fremkommer med sin Kritik, er det jo ikke for at arbejde hen til at faa gennemført mere betryggende sanitære Forhold — eller maaske dog? De russiske Gæs ere vistnok en Torn i Øjet ikke alene paa det ærede Medlem, men paa adskillige Landbrugere, jeg ved ikke rigtigt, om man maaske kunde ønske Kontrol for dem. Jeg skal indrømme, at det vilde være rigtigt at søge at gøre Kontrollen mere effektiv, end den er, og lade den komme til at omfatte, hvad der nu er kontrolfrit. Men saa kommer den Anke, at Byerne have benyttet disse Kødkontrolreglementer til at gøre deres Slagtehus og Kontrolstationer til gode Aktiver i finansiel Henseende. Jeg har gaaet det Materiale igennem, som jeg har haft til Raadighed, og jeg har ikke opdaget ret mange Kommuner, hvor man med Sandhed kan sige, at dette er Tilfældet. Maaske der kan være en enkelt, men det kan ogsaa ligge i, at det Materiale, der foreligger, er mindre fyldestgørende. For Aalborgs Vedkommende er det saaledes, at Udgifterne ved Opførelsen og Grundens Taksationsværdi for det offentlige Slagtehus og Kontrolstationen andrage en Sum af 218,454 Kr. Indtægten i 1902 har været 33,391 Kr., Udgiften 29,630 Kr., altsaa et Overskud af 3,761 Kr. I 1903 har Indtægten været 31,463 Kr., Udgiften 27,900 Kr., Overskud altsaa 3,563 Kr. Heri er medregnet Renten af Kapitalen, der er medgaaet til Opførelsen, men derimod ikke af Grundens Værdi, og hvis Renterne deraf ogsaa skulle regnes med, maa Udgiften regnes godt 1,000 Kr. større, og saa vil Overskuddet kun blive ca. 2,500 Kr. aarlig. Af dette Overskud skal hele Købesummen amortiseres, og der skal beregnes Slitage af Slagteriet, naturligvis ikke den daglige Vedligeholdelse, den afholdes paa Konto: løbende Udgifter, men Forringelsen ved Ælde og Slid. Den eventuelle Fornyelse skulde jo saa afholdes af dette Overskud, men det vil man indse er umuligt, saa i Stedet for Indtægt have vi snarere Udgifter paa det offentlige Slagtehus og Kødkontrolstation.

Dersom man f. Eks. tager Aarhus, vilde der af det Overskud, de der have, ikke en Gang kunne blive tilstrækkeligt til Forrentning af den Kapital, der er anbragt, saa jeg tror ikke, man med nogen Grund kan bebrejde Byerne, at de have søgt at gøre det til et godt finansielt Foretagende. Det har været Hen-

synet til Borgernes Sundhed, der har været det bærende Princip i den Udvikling, der er foregaaet; og at det er rigtigt, at man sørger for at faa en saa god og effektiv Kontrol som muligt med Kødvarer, tror jeg, alle maa indrømme. Det er ikke ret mange Dage siden, vi her i Tinget behandlede et Par Lovforslag, der havde til Opgave at gøre det muligt for Myndighederne at skride ind med større Virkning overfor Tuberkulosen og til støtte de Foranstaltninger, der allerede ere gjorte til denne Sygdoms Bekæmpelse. Der blev ganske vist af et æret Medlem under Debatten om disse Lovforslag udtalt, at man endnu stod tvivlende overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt Sygdommen kunde overføres fra Mennesker til Dyr. Men det er jo dog saaledes, at en af vore største Autoriteter paa dette Omraade, nemlig Professor C. O. Jensen, paa den teknisk-hygieniske Kongres i København i 1903 udtalte, at Kvægtuberkulosisens Identitet med Mennesketuberkulosis nu maa anses for fastslaaet. Han gjorde det paa Grundlag af nogle Forsøg, man havde anstillet, og hvorved man havde indpodet Tuberkulose fra Mennesker paa Kalve. Det viste sig da, at de bleve smittede, saa at det altsaa var den samme Bakterie. Navnlige naar de Bakterier, man havde indført i Kalvene, stammede fra Bugtuberkulose hos Mennesket, og som altsaa kan forudsættes at være direkte paaført Mennesket af de Fødevarer, han havde taget til sig, viste Smitten hos Kalvene sig kraftigst, saa at den Tuberkulose, som direkte var overført fra Dyr til Menneske, ogsaa omvendt viste sig lettest at overføres igen fra Menneske til Dyr. Naar man har set saa kraftige Beviser paa, at Tuberkulosesmitstof, som gennem Næringsmidlerne er overført paa Mennesket, kan frembringe Tuberkulose hos Mennesket, synes det mig nødvendigt at sikre sig saa godt som gørligt imod, at der falbydes Næringsmidler, som ikke ere fuldt ud betryggende kontrolerede. Imidlertid kan man jo gøre Tuberkelbacillen uskadelig ved stærk Kogning, og det er da kun rimeligt, at man anvender Kogning for at forhindre, at der skal gaa Næringsmidler tabt, som kunde anvendes til Menneskeføde uden at gøre Skade. Man har flere Steder talt om, at det var de fattige i Byerne, som man skulde værne mod de Udgifter, der lægges paa dem ved Fordyrelse af Kødet; men jeg tror, at der er nogle, som særlig trænge til at blive værnede ved en Lov om Kød-